

KJE SO MEJE

DR. ANDREJ FINK

Tisti Slovenci, ki živimo razpršeni po svetu in se dnevno po internetu zanimamo za dogajanje v Republiki Sloveniji, ne moremo verjeti temu, čemur smo priča skoraj vsak dan. V edinstvenem trenutku, ko je ves napor slovenske države usmerjen v delo za uspeh predsedovanja Evropski zvezi in s tem v dokaz, da smo njeni zreli člani in vredni zaupanja, ki nam je bilo izkazano 1. junija 2005 v tem najsvetlejšem slovenskem trenutku v zgodovini torej si današnja opozicija dovoli najhujšo in sistematično kritiko vsega, prav vsega, kar naredi ali ne naredi legitimno izvoljena vlada. Pri tem današnji opoziciji ni prav nič mar, če s tem trpi dobro ime naše države, ki je trenutno kot predsedujoča naravno pod drobnogledom vsaj cele Evrope, če ne pol sveta. Pred meseci se je govorilo, da naj bi bil podpisan sporazum o medsebojnem nenapadanju v semestru predsedovanja, ker naj bi bilo to v nacionalnem interesu vseh Slovencev. Naj je bil ta sporazum podpisan ali ne, danes vse kaže drugače.

Da se razumemo: govorimo o tistem področju javnosti, ki zadeva nacionalni interes. Ne gre za obsojanje vsake kritike, saj bi to pomenilo, da živimo danes v bajni deželi, kjer je vse v najlepšem redu, vse lepo in dobro in nikakršnega vzroka za protest. Tako „bajna dežela“ smo Slovenci imeli, vsi vemo, kdaj, ko je bila sama misel na kritiko nemogoča. Torej, kritika v demokratični in pravni državi, kjer sta funkciji pozicije in opozicije jasno opredeljeni, je dobrodošla in nujno potrebna, vendar ...

Poštena kritičnost vsebuje vsaj nekaj dobronamernosti. Kritiziram zato, da se neko stanje izboljša. Ko pa kritičnost postane sistematična, zgolj kritika zaradi kritike, da ne govorimo o drugotnih in nizkotnih namelih, pa je to znak bolezni. Če se to dogaja v državi na vsakem koraku in za vsakim vogalom, kaže to na pomanjkanje smisla za skupnost. Stari ljudje bi rekli, da manjka ljubezni do domovine. (Oprostite, kako ste rekli? „Ljubezni“, „domovina“, kaj pa je to?)

Povsod po svetu je znano pravilo: Najprej domovina, potem stranka oz. moja skupina, šele nazadnje interesi posameznikov. Kako pa pri nas?

Pri današnji opoziciji je očitno, da nima državniškega čuta, pa naj nekatere njeni „aparatchiki“ še tako govorijo, da je osamosvojitve Slovenije sad njihovega dela in napora, baje še iz časa NOB-ja. Danes nam s svojim ravnanjem dokazujejo, da ni tako, sicer bi se obnašali drugače. Danes Slovenija potrebuje plemenitosti. (Spet čudna beseda za naš čas!) Potrebuje tudi kritičnosti, a take, ki ji bo mar naša čast pred svetom, to pa za zdrav razum pomeni, da je prva skrb vsakega državljanca domovina in nič drugega.

(po Družini)

Janša zagovarja politiko do Hrvaške

Predsednik vlade Janez Janša je pretekli torek, 25. marca, v Državnem zboru zagovarjal postopanje vlade v odnosih s Hrvaško. Zatrnil je, da doslej nobeno enostransko dejanje s strani Hrvaške ni ostalo brez ustreznega odgovora.

V odgovorih na poslanska vprašanja je še povedal, da bo vlada interese Slovenije ščitila z vsemi legitimnimi sredstvi, med katere sodijo preiščljene in sorazmerne reakcije.

Po Janševih besedah vlada dosledno izhaja iz temeljne ustavne listine, potrditev njenega osnovnega izhodišča pa je vlada dosegla junija 2005 z brionsko izjavo, s katero sta se državi zavezali k izogibanju incidentov. „Po tem datumu je Hrvaška nekajkrat kršila dogovor, vendar nobeno enostransko dejanje ni ostalo brez ustreznega odgovora,“ je zatrdil premier.

Poleg pravnih učinkov raznih enostranskih potez pa je po Janševih besedah treba upoštevati tudi različne kontekste, med drugim tudi evropski kontekst nekaterih hrvaških potez, saj se je evropski politiki

dobrososedskih odnosov z začetkom pogajanj za članstvo v EU zavezala tudi sosednja država. „Da evropski princip kljub nekaterim težavam deluje, nenazadnje dokazuje primer zaščitne ekološko-ribolovne cone (ERC),“ poudarja Janša.

Z zadnjo odločitvijo Hrvaške je bilo namreč stanje v Jadranu vrnjeno v čas pred uveljavitvijo ERC tudi za članice EU, še odgovarja Janša. Poudaril je še, da je sedanja vlada naredila kar nekaj korakov za reševanje odprtih vprašanj s sosednjo državo, medtem ko je veliko odprtih vprašanj podedovala.

Premier je še zagotovil, da bo vlada pri reševanju odprtih vprašanj s Hrvaško upoštevala tudi zadnje sklepe odbora DZ za zunanjo politiko ter tudi v prihodnje ščitila interese Slovenije z vsemi legitimnimi sredstvi. Mednje spadajo preiščljene in sorazmerne reakcije na enostranske poteze in ravnanja, ki dolgoročno privedejo do rezultatov.

V času, ko Slovenija predseduje EU, si Janša želi enotnega nastopa političnih subjektov do vprašanja odnosov med Slovenijo in Hrvaško. „In na sestanku vodij parlamentarnih strank, ki sem ga sklical, bomo videli ali ta zaveza, ki je doslej vsaj za silo držala, lahko vzdrži tudi v tem času, ki so ga nekateri že razglasili za predvolilnega,“ je dejal.

Na predlog o odpoklicu slovenskega veleposlanika pa je premier odgovoril: „Mi želimo probleme reševati, ne pa jih zamrzni ti ali prispevati k temu, da bi bili mi odgovorni za enostranske poteze, ki jih dela druga stran.“

Skupni spletni portal za Slovence po svetu

Urad vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu bo skupaj s štirimi organizacijami, ki se v Sloveniji ukvarjajo s Slovenci izven meja Slovenije, do severnega poletja vzpostavil skupni medmrežni portal, je na seji komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu napovedal državni sekretar Zorko Pelikan.

Poleg urada bodo pri nastajanju portala sodelovali Svetovni slovenski kongres, Slovenska izseljenska matica, Slovenija v svetu in Rafaelova družba. Kot je dejal Pelikan, bo portal namenjen Slovincem, ki živijo zunaj meja Slovenije, da bodo „kadar koli dobili odgovor na svoja vprašanja, nejasnosti ali dvome“.

V zvezi z izdajanjem revije Moja Slovenija, ki izhaja od januarja 2006 dalje, je komisija Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu predlagala, da analizira distribucijo revije, ki so ji člani komisije med razpravo namenili največ pozornosti, in skupaj z izdajateljem, založbo Otroci, skuša zagotoviti čim boljše dostopnost do revije. Med razpravo je poslanec Samo Bevk (SD) opozoril, da je število individualnih naročnikov, odkar revije za Slovence po svetu več ne izdaja Slovenska izseljenska matica, bistveno upadlo.

Brezplačna revija sicer izhaja v 3200 izvodih, njena distribucija pa poteka preko posameznih društev in diplomatsko-konzularnih predstavništev. Nanjo se je moč tudi individualno naročiti, vendar je treba plačati stroške poštne in manipulativne stroške.

Državni sekretar Pelikan je ocenil, da je Urad „z revijo in izdajateljem sedaj zadovoljen“, lahko pa se stvari še izboljšajo.

Komisija se je seznanila tudi s poročilom urada vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu o razdelitvi njegovih sredstev v lanskem letu. Kot je opozoril Pelikan, je letos pomembna novost, da je prvič v zgodovini Urad imel ustrezne pravne podlage za razdeljevanje sredstev. Člani komisije so med razpravo opozorili, da bi si želeli podrobnejše analize posameznih postavk in primerjavo podatkov z letom 2006, zato je komisija sprejela sklep, naj urad v 30 dneh pripravi natančnejšo in primerjalno analizo razdeljenih sredstev.

Še o dvojezični topografiji

Avstrijsko ustavno sodišče je preverilo potrebo po dvojezičnih krajevnih tablah na avstrijskem Koroškem, in sicer v Ločilu, Podgorjah in Šentjakobu v Rožu. V vseh treh krajih je bilo po popisu prebivalstva leta 2001 več kot deset odstotkov ljudi s slovenskim pogovornim jezikom, kar je po oceni ustavnih sodnikov potrebna meja za dvojezične napise.

Že januarja so avstrijski ustavni sodniki napovedali, da bodo o dvojezični topografiji sklepali tudi za kraja Dobrla vas in Žitara vas. Kdaj bodo objavili svoje sklepe, za zdaj še ni znano. Prva odločba avstrijskega ustavnega sodišča o dvojezični topografiji je bila objavljena 13. decembra 2001 za kraj Škocjan, sledila pa ji je še vrsta drugih.

Kot so sporočili iz Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS), je vseh pozitivnih odločitev ustavnega sodišča glede dvojezičnih napisov skupaj s sedaj napovedanimi sedemnajst. Glede na dejstvo, da niti ena doslej še ni bila uveljavljena, je po oceni NSKS avstrijska vlada „odgovorna za dnevno kršenje ustave in sploh nima nobenega izgovora za svojo nedejavnost“. NSKS zato ponovno zahteva takojšnjo uresničitev vseh dosedanjih odločb avstrijskega ustavnega sodišča o dvojezičnih krajevnih napisih, „če noče biti republika Avstrija tudi na mednarodni ravni izpostavljena očitku, da stalno in zavestno grobo krši načela pravne države,“ so še zapisali v izjavi za javnost.

Znova blejski otok

Blejska župnija se že od leta 1992 prizadeva za vrnitev Blejskega otoka, ki je bil podržavljen v času vladavine komunistične partije.

Ustavno sodišče je junija lani zavrnilo pritožbo župnije zoper sodbo vrhovnega sodišča, zaradi česar se je župnija v začetku januarja letos pritožila na evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourg.

Kot piše v odločbi ustavnega sodišča iz junija 2007, so Blejski otok podržavili aprila 1946, septembra 1949 pa so ga razglasili za naravno znamenitost in kulturni spomenik.

Po uvedbi demokratičnega sistema v Sloveniji in sprejetju zakona o denacionalizaciji leta 1991, je blejska župnija že naslednje leto vložila denacionalizacijski zahtevek.

Po skoraj desetih letih je ministrstvo za kulturo leta 2001 zahtevek za vrnitev otoka zavrnilo. Na takšen sklep ministrstva se je župnija pritožila na upravno sodišče, ki je razsodilo v prid župniji.

Ministrstvo pa je nato konec leta 2002 na vrhovno sodišče vložilo pritožbo in vrhovno sodišče je januarja 2006 pritožbi ministrstva ugodilo, zahtevek župnije pa zavrnilo.

S tem je vrhovno sodišče pravnomočno odločilo, da se v okviru denacionalizacije župniji vrne Cerkev Marijinega oznanjenja z župniščem na otoku, ne pa tudi sam otok.

Obenem vrhovno sodišče župniji ni priznalo odškodnine za podržavljen premoženje, ker župnija ni uveljavljala odškodninskega zahtevka.

Ta odločitev vrhovnega sodišča se je župnija pritožila na ustavno sodišče. To pa je 21. junija lani ustavno pritožbo zoper sodbo vrhovnega sodišča zavrnilo. V odločbi se je ustavno sodišče sklicevalo na 51. člen zakona o varstvu naravne in kulturne dediščine iz leta 1981, ki je določal, da spomenika ali znamenitosti, ki je v družbeni lastnini, ni mogoče odtujiti iz družbene lastnine.

Po nekaj mesecih zatišja so mediji v začetku letošnjega marca poročali o pritožbi župnije na evropsko sodišče za človekove pravice. Odvetnik Starman je ob tem pojasnil, da so se za pritožbo odločili zato, „ker je sodba po našem prepričanju krivična“. Dodal je, da sta bili kršeni tudi lastninska pravica in pravica do poštenega sojenja.

Blejska župnija pa v času, ko na evropskem sodišču išče svojo pravico, ostaja upravljalav otoka. S tem so nekateri precej nezadovoljni, saj se pod cerkvenim upravitelstvom največja znamenitost Bleda po njihovi sodbi premalo vključuje v turizem.

Blejska župnija oziroma Družba sv. Martina ostaja začasni upravljalav Blejskega otoka, saj ministrstvo za kulturo zaradi nadaljevanja postopka denacionalizacije še ni objavilo novega razpisa za upravljavca. Tako bo ministrstvo upravljavca iskalo šele takrat, ko bo jasno, če bo otok zares ostal v državni lasti.

VTISI IZ SLOVENIJE

Italijani „odkrili Ameriko“

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Razni mediji v Sloveniji so pisali o odmevnem obeležju dela slovenskega pisatelja Borisa Pahorja v italijanskem časopisju. Znani tržaški pisatelj se je z romanom Nekropola po statistiki torinskega dnevnika La Stampa in njegove priloge Tuttolibri konec februarja po številu prodanih knjig uvrstil na absolutno drugo mesto.

To je prvič v zgodovini, da se je kak slovenski pisatelj sploh uvrstil na to lestvico. Lestvica namreč prikazuje tržni rezultat za vse novo izšle knjige v Italiji. Priloga Tuttolibri izhaja že dvaintrideseto leto, omenjena lestvica pa je izšla v soboto, 1. marca, in zajema prodajo knjig v Italiji med 18. in 24. februarjem.

Prevod v italijanščini (Necropoli) je izdala založba Fabio Fazi. Prvi na lestvici je Šolski dnevnik Daniela Pennaca. Oba pisatelja sta se uvrstila v rubriko „tuje leposlovje“: Pennac je prejel 100 točk, Pahor pa 62.

Najbolje prodajana knjiga v tednu dobi avtomatično sto točk, ne pove pa, koliko je to konkretno število prodanih izvodov (po neuradnih virih naj bi izšel že tretji ponatis, prodanih knjig

pa naj bi bilo več kot 35.000!). Pahorjevih 62 točk pomeni toliko odstotkov od prvega mesta. Lestvica najbolj prodajanih knjig nastaja v okviru instituta Demoskopea iz Milana, ki nenehno spremlja prodajo knjig v vsej Italiji, in sicer tako, da izberejo kar 250 knjigarn, pri čemer se nekatere zamenjujejo, 230 pa jih je stalnih. Za Pahorjev roman Nekropola je mogoče videti, da se je v prvem tednu prodaje (izšel je konec januarja) že uvrstil na trinajsto mesto v sekciji tuje leposlovje, tokratno drugo mesto pa je tako v omenjeni kategoriji kakor v celoti. Lestvica predstavlja najprej italijansko, zatem tuje leposlovje, esejistiko, žepno knjigo, različne knjige in knjige za otroke.

Italijanski svet torej odkriva knjigo, ki je bila prvič na knjižnih policah v slovenščini daljnega leta 1967. Nekropola je že leta 1990 izšla v francoskem prevodu, leta 1995 v angleščini, ob prevodu v nemščino leta 2001 pa je pisatelj prejel nagrado nemške literarne kritike. Izšla je tudi v esperantu.

Italijanski prevod Nekropole je nastal že prej, vendar ga nobena

italijanska državna založba ni hotela natisniti! Najprej ga je v mali nakladi v tipkopisu izdalo združenje Consorzio Culturale v Trziču v prevodu Ezia Martina, sedanji prevod pa je izboljšan. Zdaj pa Italijani pišejo o njej in o pisatelju, kot bi „odkrili Ameriko“, potem ko so „Ameriko“ že zavzeli in poselili francoski, angleški, nemški bralci in tudi esperantisti. In zakaj tako pozno? Zdaj pisatelju seveda kar dežujejo intervjuji in tako je na to vprašanje na italijanski televiziji odgovoril direktno in neustrašno: ker je Trst moral biti „italianissimo“, zato iz njega ni smela priti nobena novica o kakem neitalijanskem ustvarjalnem svetu, o nobenem neitalijanskem življenju, da ne govorimo o Slovencih v Trstu! Kje pa!

Torinski La Stampa, beneški Il Gazzettino, milanski Il sole 24 ore so se z raznimi prispevki, intervjuji in poročili poklonili slovenskemu pisatelju, obenem pa omenjajo in komentirajo razne druge slovenske avtorje in njihova dela, ki so pred kratkim izšla, ali pa tudi prevode teh v italijanski jezik.

GB

Nagrada Vstajenje za zgodbo o primorskih beguncih

Bojan Pavletič je dobitnik tržaške literarne nagrade Vstajenje. Prejel jo je za knjigo Devet velikih jokov. Slovenski primorski eksodus - umik na tisoče primorskih ljudi, v glavnem intelektualcev, pod pritiskom fašizma - doslej še ni imel svoje knjige.

Zato v sporočilnem pogledu delo Devet velikih jokov ni samo zanimiva pripoved o učiteljski družini, ampak ob njej širok, zmeren, a prefinjen zajem ambientov, skozi katere se kot otrok in mladostnik prebija avtor od delavske hiše v šentjakobskem Trstu do grozljive revščine Haloz in panonske odprtosti Dravskega polja.

„Skratka: pripoved, pri-

vzdignjena na žlahtno humanistično raven. Kvaliteta, s katero se knjiga posebej priporoča, pa je raven njenega pisanja in stila. Tu je že pisateljsko pero z umetniškim čutom, z velikim doživljajskim darom in prefinjeno slovenščino,“ so v utemeljitvi zapisali člani komisije za nagrado Vstajenje.

Odločitev je sprejela komisija, ki se je sestala na sedežu Slovenske prosvete v Trstu: prof. Lojzka Bratuž, prof. Robert Petaros, prof. Zora Tavčar, dr. Zorko Harej, prof. Diomira Fabjan Bajc, prof. Neva Zaghet in urednik Marij Maver.

Iz lanske izvirne knjižne bere je komisija pregledala 30 del zamejskih in zdomskih avtorjev z letnico 2007.

Pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti nove filološke izdaje

Pri SAZU so izšla tri nova dela s področja jezikovnih ved. Akademik Jože Toporišič je uredil 20. izdajo Razprav Razreda za filološke in literarne vede SAZU, nova bera pa prinaša še knjigo Svetopisemska lastna imena akademika Jožeta Krašovca ter peto knjigo Etimološkega slovarja slovenskega jezika z naslovom Kazala.

Razdeljena je na tri dele: v prvem je avtor izpostavil nekatera vprašanja v zvezi z etimologijo bibličnih imen, v drugem je predstavil prevajanje svetopisemskih lastnih imen v prevodih Svetega pisma, v tretjem pa semitske oblike svetopisemskih lastnih imen v grškem in latinskem jezikovnem izročilu.

Peta knjiga Etimološkega slovarja slovenskega jezika je zadnje poglavje projekta, s katerim je Fran Ramovš začel tik pred drugo svetovno vojno in ga po njej zapustil Francetu Bezlaju.

Knjigo Kazal k Bezlajevem etimološkem slovarju sta izdelala Marko Snoj in Simona Klemenčič.

Kazala so bila izdelana po principu izčrpnosti. Za avtorja je bila knjiga tudi strokovno in tehnično zahtevna naloga, saj sta morala na primerne načine uporabiti že obstoječe standarde razvrščanja in nato po potrebi dodati nove, je zapisano v gradivu.

O Škofjeloškem pasijonu, ki ga ni bilo

Na Radiu Slovenija so leta 1992 uprizorili integralno verzijo celotnega Škofjeloškega pasijona in obenem pripravili vse za kasnejšo televizijsko, odsko in ulično postavitev v Ljubljani in Škofji Loki, ki pa nikoli ni zaživel. O tovrstnih prizadevanjih je sedaj spregovoril takratni urednik in režiser Aleš Jan.

Na predavanju v Slovenskem gledališkem muzeju z naslovom „Da se ne pozabi“ je opisal prizadevanja za celostno uprizoritev tega najstarejšega v celoti ohranjenega slovenskega dramskega besedila, ki ga je leta 1721 napisal loški kapucin Lovrenc Marušič oziroma pater Romuald. Posamezne prizore iz pasijona so na tedanjem Radiu Ljubljana igrali že leta 1930 v priredbi Nika Kureta, v začetku 90-ih let pa so se začeli pogovarjati o integralni različici.

Pri besedilu so ostali zvesti prepisu, ki je leta 1987 izšel v zbirki Kondor pri Mladinski knjigi. Premiera je bila 7. oktobra 1992 na tretjem programu in v Viteški dvorani Križank. To je bilo javno poslušanje, je povedal Jan.

Pri radijskem projektu je sodelovalo 272 sodelavcev, nastopali so vsi slovenski igralci tistega časa ter radijski orkester, radijski zbor in radijski otroški zbor, ki so izvajali glasbo, ki jo je zložil Jani Golob. Škofjeloški pasijon naj sicer ne bi imel veliko glasbenih točk, vendar so se zaradi prenosa v medij odločili za nekaj glasbe. Ta „zvočna postavitev“ je še istega leta izšla tudi na kaseti Založbe kaset in plošč RTV Slovenija.

V tem času pa se je porodila tudi ideja, da bi pasijon

prenesli v odsko oziroma scensko obliko. Z isto ekipo in glasbo so želeli pripraviti uprizoritev bodisi v Ljubljani bodisi v Škofji Loki. Po avtentičnih didaskalijah so izdelali mizanscenski tloris celotnega pasijona ter scenske osnutke za posamezne slike oziroma podobe, ki bi jih bilo treba odigrati na trinajstih točkah oziroma prizoriščih. Pripravljena je tudi režijska knjiga s posameznimi opisi scen, popisom rekvizitov in predvideno zasedbo.

Za procesijo v središču Škofje Loke so predvideli tri poti, vendar do realizacije ni prišlo. Prav tako niso udeležili ljubljanske uprizoritve, ki jo je pripravil scenograf Andrej Stražičar in ki naj bi se vila od Križank prek Suštarskega mostu, Magistrata, Prešernovega in Kongresnega trga nazaj do Trga francoske revolucije. Projekt se je po Janovih besedah zaustavil na administrativno-finančni ravni.

Ker pa so vsi elementi znani in ker je scenska glasba odkupljena, ne bi bilo dodatnih finančnih obveznosti, če bi kdaj prišlo do realizacije, je poudaril Jan. Ta je priznal, da gre za velik organizacijsko-izvedbeni zalogaj, ki so ga tedaj ocenjevali na okoli 650.000 nemških mark. Pasijonsko igro naj bi sicer, kot je znano, leta 2009 ponovno uprizorili v Škofji Loki.

Elaborat o Škofjeloškem pasijonu je Jan to pot prvič javno predstavil. Vso dokumentacijo je nato izročil direktorju Slovenskega gledališkega muzeja Ivu Svetini.

Pasijonsko igro naj bi sicer, kot je znano, leta 2009 ponovno uprizorili v Škofji Loki.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Zopet smo se znašli na razpotju. Kot običajno v argentinski zgodovini, se je treba odločiti za pot dialoga, ali pa za pot spopada. In kot se običajno dogaja, se tudi sedanja vlada ne more odločiti in jo bolj vabi borbena fronta kot pa omizje stvarnega in resnega razgovora.

Kmečki upori. Ne da se primerjati sedanjega položaja z okoliščinami srednjega veka. A kakšno skupno točko vendar lahko najdemo. „Tlačani“ so se naveličali nenehnega izsiljevanja. „Desetina“ je tedaj pomenila deset odstotkov, danes „davek“ na izvoz v primeru soje dosega 35% in nima „strehe“. Vsekakor, bolj kot številke same, je kmete razkačil način postopanja: brez obvestila, brez predhodnih pogajanj, avtoritarno, kot da bi bili samo oni krivi za notranji porast cen prehrani. Najbolj pa jih je razjezilo, ker so za vladno potezo videli nenehno slast po dodatnih fondih, ki ne gredo v redni državni proračun (od katerega se okoristi vsa država po predhodno dogovorjenih odstotkih), ampak v poseben fond, ki ga vlada po mili volji suče in s katerim se okoristijo le tisti, ki se pokorijo njenim političnim ukazom.

Kdo se upira? Prvotno je bila stavka napovedana za dva dni. Poteka že tretji teden in se lahko raztegne do 1. aprila ali pa še dlje. V trgovinah se že pozna, da primanjkuje določenih pridelkov: meso, moka, mleko ... Stavko so napovedale razne kmečke organizacije. Vlada je takoj obtožila, da je to upor „posestniške oligarhije“, ki se ne zadovolji z mastnim dobičkom zaradi visokih mednarodnih cen raznih žit in mesa. A kmalu se je izkazalo, da je stvarnost drugačna. Z oddaljenih polj so namreč na državne ceste počasi prihajali srednji in mali kmetje, ki so danes najbolj aktivni v stavki in blokadah. Tu ni govora o veleposestnikih, še manj o oligarhiji. Dogaja se namreč, da ti davki najbolj prizadenejo te male kmete. Velike korporacije mirno prenesejo dodatne davke, medtem ko te male še dodatno izkoriščajo prekupčevalci. Vedno bolj pogosto se dogaja, da so ti ljudje prisiljeni prodati svoja posestva, ker ne morejo vzdržati pritiska. Njihova zemlja prehaja v roke nove oligarhije. Tako se je stavka, ki se je začela kot protest organizacij, spremenila v splošen upor, ki ga je težko obvladati. Ni enotnega vodstva, ne vrednega predstavništva. Bolj kot v drugih okoliščinah je tu potrebna diplomacija in volja do dialoga.

In vlada? Od začetka protesta so najvišji funkcionarji zanikali razloge za

stavko. Pred javnostjo so jo skušali prikazati kot napačno in pretirano reakcijo na pravilne vladne ukrepe. Obenem so v svojo odločnostjo poudarjali, da dokler bo stavka v teku, ne bo pogovorov. To je bil tudi razlog, da se je sicer napovedana kratka stavka tako podaljšala. Poleg tega, vse dni velikega tedna, ki je po cestah vrelo, je bila gospa predsednica na oddihu v svoji vili v Calafate. Je pa v problem posegel vsemogočni tajnik CGT in vodja sindikata voznikov tovornjakov. „Kamionero“ Hugo Moyano je zagrozil kmetom s „protistavko“ in na ceste poslal tovornjake z nalogo, naj prodrejo tudi s silo če treba. Do večjih spopadov zaenkrat ni prišlo tudi, ker so se temu kmetje izogibali in celo premaknili blokade. Zgleda, da Moyano tega ni storil po lastni iniciativi, temveč po namigu iz vrha. Preveč očitvidno je zadnje čase zelo prijaateljsko razmerje med tem sindikalistom in vlado. Na ceste so bili poslani tudi oddelki žandarmerije, da bi zagotovili prost prevoz. Prišlo je do manjših incidentov. So pa zadnje dni predvsem nekateri guvernerji začeli pritiskati na vlado. Buenos Aires je namreč za kmete daleč, krajevne prestolnice pa blizu. Prišlo je že do izgrediv in tudi do vladnih kriz po provincah, zaradi te stavke. Če bo pa končno prevladala pamet, je še vprašanje.

Preteklost se vrača. Spomin na težka leta ni na dnevnem redu samo zaradi državnega praznika, ki je še en dan podaljšal delopust Velikega tedna. Vsak dan lahko beremo kakšno novost v zvezi s sodbami vojaških predstavnikov, ki so bili zapleteni v protigverilske akcije v letih sedemdeset. Ponovno lahko zaznamo, kako se tehtnica pravice nagiba samo na eno stran. Ne zagovarjamo strašnih zločinov, ki so jih zagrešili nekateri člani varnostnih organov. Ni pa v soglasju s pravom in ni zd-ravno za državo in za družbo, da se ta zgodovina začčenja šele leta 1973, kot da se prej ne bi ničesar zlegla zgodilo, kot da ni bila gverila tista, ki je zanesla ogenj in meč v družbo. Te dni je zvezna zbornica ponovno potrdila, da so dejanja, ki jih je izvršila organizacija Triple A, „zločini proti človeštvu“, torej da časovno ne zapadejo. V nekem drugem postopku pa je tudi ponovno odločila, da zločini, ki jih je izvršila gverila, ne spadajo v to kategorijo, so časovno zapadli in se njih avtorjem ne da več soditi. To stališče danes predstavlja uradno zgodovino. Mi pa vemo, tudi iz naše slovenske izkušnje, da obstoja še druga zgodovina.

SLOVENCİ V ARGENTINI

Cvetna nedelja
v Rožmanovem domu

V nedeljo, 16. marca, se je zbralo v Rožmanovem domu okoli 250 rojakov z vseh koncev Buenos Airesa na družinsko kosilo. Takšna srečanja so navadno ob nedeljah, zato se začnajo s sv. mašo. Tudi to pot je maševal dr. Alojzij Kukovica, ki je že v uvodnih besedah povedal, da s cvetno nedeljo začenjamo veliki teden. Zato je opravil najprej obred blagoslovitve oljčnih vejic in 'slovenskih' butaric. Tu lahko tudi povemo, da so butarice oskrbele gospe iz Našega doma in Slomškovega doma. Sledila je sv. maša, pri kateri je mašnik bral pasijon, kot smo za ta praznik navajeni. Nato je imel g. pater kratek, a vsebinsko zelo bogat nagovor. Ljudsko petje med sv. mašo je začnela gdč. Ani Rode, na orglah pa je spremljala petje ga. Anka Savelli Gaser. Sv. maša se je darovala za dobrotnike Rožmanovega doma.

Sledilo je okusno kosilo, ki so ga pripravile deloma gospe iz San Justa, pod vodstvom ge. Olge Radoš, deloma 'asadorja' Janko Juhant in Lovrenc Tomažević. Kosilo so stregle gospe iz San Justa pa tudi mladina iz več slovenskih Domov. Otroci so doživeli prijetno presenečenje, saj so dobili kraj, kjer so se lahko naskakali po mili volji in brez skrbi, da bi se poškodovali. Na razpolago so imeli velik gumijast balon (inflable) primerno oblikovan, da so se lahko igrali na njem. Po kosilu je bilo še žrebanje dobitkov, ki so jih za srečelov oskrbele ročne stanovalke Rožmanovega doma.

Kronist lahko zapiše, da so takšna družinska kosila postala že nekaj tradicionalnega med nami in so koristna ne samo za Rožmanov dom, ampak tudi za skupnost samo: saj nas povezujejo med seboj, medtem ko s svojo udeležbo, iz solidarnosti

do najbolj šibkih od nas, po svojih močeh prispevamo za vzdrževanje prepotrebne dobrodne ustanove.

S. S.

Skupina
pridnih
sodelavcev

MENDOZA

V spomin inž. agr. Marku Bajuku

Po kruti bolezni nas je 30. novembra 2007 v devetinšestdesetem letu starosti zapustil Marko Bajuk.

Na pokopališču Parque de Descanso v Mendozi ga je v imenu slovenske skupnosti poslovil prijatelj Stane Grebenc s sledečimi besedami:

„Vsak dan ponavljamo v Očenašu: *zgori se tvoja volja*, vendar so nam v tem trenutku te besede tako težko razumljive in sprejemljive. Le z bolečino moramo vdano sprejeti, kar nam je naloženo.

Na drugem mestu je tudi zapisano: *vzemi vsak dan svoj križ in hodi za meno*. Vedeli smo, da je tvoja bolezen resna in odločujoča, vendar smo do zadnjega upali da jo boš še enkrat premagal. Toda volja božja je bila drugačna. Po hudem trpljenju si prejel blaženi mir, ki ga boš užival v krogu svojih dragih vso večnost.”

Marko je odšel ko sta družina in slovenska skupnost v Mendoza, Argentini, potrebovala in pričakovala še mnogo sadov njegovega neutrudljivega dela in vsestranske sposobnosti.

Rodil se je v Mariboru 19. maja 1938. Bil je najstarejši štirih sinov prof. Božidarja Bajuka in Cecilije Radej.

Osnovno šolo je začel v Ljubljani. Leta 1945 je moral z družino zapustiti rodno domovino. V begunskih taboriščih v Pegezzu, Špittalu in Astemu je nadaljeval svojo vzgojo do četrtega razreda.

Leta 1948 je usoda pripeljala Bajukovo družino s številnimi Slovenci v Argentino. Ustali so se v Mendoza, kamor so dospeli 14. novembra. Začetek v izseljenstvu ni bil lahek. Otroci so se prvi seznanili z novim okoljem in brez težav naučili tujega jezika. Mali Marko je kmalu postal tolmač, ne samo družini, temveč vsej slovenski srenji.

Radovoljno je skozi vse življenje spremljal številne obiske iz Slovenije, prisostvoval pri vladnih uradih, na mendoški univerzi ali pa v Slovenskem domu.

V Mendoza je dopolnil osnovno šolo in klasično gimnazijo. Leta 1961 je diplomiral kot inženir agronomije na Agrarni fakulteti.

Po prvih dveh letih poklicnega dela se je

odločil za poučevanje na omenjeni Fakulteti.

Svojo novo življenje skozi vse stopnje kot docent in postal redni profesor na univerzi, delo ki je dosledno opravljal do svoje upokojitve. Bil je tudi znanstveni raziskovalec v svojih strokah in direktor številnih znanstvenih načrtov. Sadovi njegovega navdušenega dela so vsebovani v publikacijah in predstavitev na številnih znanstvenih shodih in kongresih. Poleg poučevanja in

kot docent je bil član žirije na profesorskih natečajih. Z veseljem je bil tudi organizator in voditelj študijskih potovanj s svojimi učenci.

Bil je izvoljen med sovrstniki kot član akademskega sveta na Agrarni Fakulteti, pozneje celotne državne univerze in to v številnih obdobjih.

Leta 1963 se je bil poročil z Vero Ašič. Rodilo se jima je pet otrok: Marko, Alenka, Jure, Tine in Marjana Vsem otrokom sta posredovala višjo izobrazbo in krščanske vrednote. Njegova družina se je obogatila z petnajstimi vnuki.

V Slovenski skupnosti je bil od mladosti neutrudljiv član. V Društvu Slovencev je bil predsednik v dveh obdobjih, nato odbornik. Zadnja leta je kot tiskovni referent Društva poročal o delovanju v slovenski skupnosti v Svobodni Sloveniji. Večkrat je predaval o gospodarskih in političnih problemih v Sloveniji in po svetu. Aktivno je sodeloval pri političnih strankah Krščanska Demokracija in Nova Slovenija, ter bil tajnik Krajevnega odseka. Dolga leta je sodeloval pri pevskem zboru. Organiziral je Srednješolski tečaj, bil profesor in njegov voditelj.

Na pogrebu so se od pokojnega Marka poslovili številni sorodniki, prijatelji, sošolci, univerzitetni kolegi in znanci, tako Slovenci kot Argentinci.

Imel je še veliko načrtov in zamisli, pa jih je prezgodnji odhod onemogočil. Za vsa vidna in nevidna dela ki jih je opravil v svojem življenju, naša iskrena zahvala. Žalujemo družini pa naše iskreno sožalje.

Majda Nemanič

LOJZKA FRANČIČ-BERDENOVA IZ DOLENJE STARE VASI

Zgodba strašnih dni

Zunaj pod našima oknom pa so bili v ograjenem prostoru na debelem gramozu na pol oblečeni shujšani, od sonca ožgani, ponoči od mraza trepetajoči fantje - domobranci skupine C. Tudi vsi moji sovaščani, s katerimi sem prišla s Koroške, so bili skupaj, kar me je začudilo, ker so bili nekateri mladoletni in le malo časa pri domobrancih. Na vprašanje zakaj niso v drugih skupinah, so mi odgovorili, da hočejo biti skupaj. Hudo je bilo, ker so jim še tisto brozgo, ki so jo dobivali za kosilo, nalivali vročo, morali so jo hitro popiti, tako so si nekateri oparili usta in še bolj trpeli.

Včasih se je nam le posrečilo, da smo pri priprtem oknu, ko je stražar korakal v nasprotno smer, tiho poklepetali. Tudi pri umivanju se nam je včasih posrečilo, posebno če smo vedeli, da je v bližini dober stražar, saj mladost ne pozna strahu. Sosedov Francelj - Francičev, moj mali bratranec iz Stare vasi, mi je potožil, da jim je hudo, ker nimajo več nobene svete reči pri sebi. Povedala sem mu, da bom po večerji zavila Marijino svetinjo iz Železne Kaple v papir, dodala kamen in vse skupaj vrgla preko ograje, naj pazi, kam bo padlo. Posrečilo se je. Čez nekaj dni mi je pošepetal, da svetinjska vsak večer roma iz rok v roke, vsak jo poljubi in da sedaj še lažje molijo.

Ogromno so molili. Rožni venec je sledil rožnemu vencu in ko je zvečer vse potihnilo, se je slišalo le tiho šepetanje na tleh ležečih domobrancev. Nihče ni smel dvigniti glave od gramoza. Nihče mi ni nikoli potožil, da bi mu bilo žal, ker je domobranec, zdi se mi, da so bili vojaški kurati med njimi še prav poseben blagoslov. Franceljnov brat Tone mi je naročil, naj povem Šentjernejskemu gospodu župniku Fistru, da imajo v Ljubljani nasproti stolnice naročeno in plačano sliko Marije Pomagaj. Denar so zbrali skupno vsi vaški domobranci. Dogovorjeni so bili, da jo bodo po vojni v procesiji ponesli iz Šentjerneja v cerkev v Staro vas. Ker pa vedo, da ne bodo prišli domov, naj g. župnik dvigne sliko v Ljubljani in jo odnese ob priliki v Staro vas, jo blagoslovi in postavi oltar. To se je zgodilo v letu 1946.

Naši fantje so bili v istem prostoru, iz katerega je 21. junija ušlo 11 domobrancev, med njimi g. Zdešar, g. Poldar - kurat in ostali. G. Poldar so prejšnji dan močno mučili, moral je med drugim nositi zidno opeko na stegnjenih rokah, tako dolgo, da je padel v nezavest, nato so ga močili in ko je prišel k zavesti, se je mučenje nadaljevalo. Pozno ponoči smo zaslišali strašno kričanje, streljanje, reflektorji so osvetljevali na vse strani. V sosednji sobi je nek možki stopil k oknu pa so ga takoj ustrelili.

(3)

Drugi dan smo v strahu čakali, če bodo pripeljali koga nazaj, kar se je nekajkrat zgodilo pri neuspelih pobegih. Naslednji dan niso prišli tovornjaki, tako, da so bili moji vaščani odpeljani 23. junija zvečer. Prepričana sem bila, da bom šla tudi jaz z njimi, pa mi je Tone rekel: „Sedaj vem, zakaj je moralo priti do tega, da smo te spravili v ta pekel. Ti boš prišla domov in ko bo čas, jim boš povedala, kako je bilo z nami, drugače ne bodo nikoli izvedeli. Pozdravi vse.” Res pravi junaki - mučenci.

24. junija me je obiskal partizanski kapetan Jože Piletič iz Stare vasi, očetje so bili bratanci. Stražar me je poklical na hodnik pred sobo in tam sva se srečala. Rekel mi je, da gre domov, če imam kaj naročiti našim, pa sem odgovorila, da mu ne bo nihče verjel, če bo rekel, kaj se je zgodilo. Pa sem še dodala: „Jože, pazi na starovške fante,” in odgovoril je bil: „Oni so že preskrbljeni, ti skrb za sebe. Srečo si imela, ker si pri zaslišanju povedala vse po pravici.” Ko sem prišla domov, so mi naši povedali, da je prišel in res mu niso verjeli. Srečala sva se še dvakrat pri nas doma, vendar je on obakrat dobil hud epileptični napad. Sedaj živi v Beogradu.

7. julija so nas civiliste spustili domov, češ da bo vsak doma kaznovan, če je kaj zagrešil. Strogo so nam zabičali, da bo za vsakega, ki bo kaj povedal o Teharjah, samo tale sodnik in pri tem so pokazali pištolo. Z Rezko sva jo s postaje v Celju peš mahnili domov. Izogibali sva se cest. Dvakrat sva prespali, enkrat v gozdu, enkrat na kozolcu. Tretji dan zjutraj sva se v Dobravi pri Krki ločili. Srečno sem preko

njiv in travnikov prišla domov. Toda naslednji dan se je na motorju pripeljal politikomisar iz Krškega, zelo strog, naprej je položil pištolo na mizo z besedami: „Tovarišica, za vsako besedo o Teharjah bo tole sodnik.” Potem se je pričela politična prevzgoja. Morala sem prečitati vse od Marxa in Engelsa in vso nemogočo komunistično literaturo, to se je ponavljalo dan za dnem tri tedne, po treh tednih pa je prišel drug iz Brežic, tisti pa moram reči, da je bil bolj „človeški”. Najhujše je bilo, ker so ljudje na mitingih spraševali, naj povedo, kje so domobranci, oni pa so odgovarjali, naj gredo kar mene vprašat. Jaz pa sem na vsa njihova vprašanja lahko odgovarjala le: „Vašega sem videla,” ali „Jaz ga nisem videla,” in nič drugega. Volilno pravico sem izgubila za dve leti, tako na študij nisem mogla misliti.

Vse, kar se je dogajalo v Teharjah, sem povedala našemu gospodu župniku Fistru in g. kaplanu Božidarju Slapšaku. Ko pa je zbolel stric (očetov bratranec) Francič Franc za rakom na želodcu, me je poklical k sebi in mi rekel, da ve, da ne smem govoriti, vendar me on prosi, ker ve, da bo umrl in bi rad napravil oporoko, naj mu povem, če mislim, da sta Francelj in Tone še živa, sem mu povedala vse. Tako je moral najmlajši sin Ivan zapustiti gimnazijske klopi v Novem mestu in se vrniti domov za gospodarja.

Toliko o naših junakih - mučencih. Lahko smo ponosni nanje! Nemogoče je opisati tako, kot se je dogajalo. To lahko samo doživiš.

(Konec)

SLOVENSKA OTROŠKA KOLONIJA

„Prijatelji v naravi“

18. decembra 2007 je pričela z delovanjem slovenska otroška počitniška kolonija „Prijatelji v naravi“. Zbralo se nas je kar lepo število otrok. Bili smo iz Morona, Ramos Mejije, San Martina in San Justa. V Našem domu smo skupaj s starši najprej počastili Marijo Pomagaj z molitvijo in naši ljubi materi darovali šopek rož. Nato

smo se z avtobusom odpeljali na Našo domačijo. Čas potovanja je kar hitro mineval med petjem in veselim klepetanjem.

Zbirali smo se vsak torek, sredo in četrtek. Pred Marijino kapelico na domačiji, smo jo pozdravili in se ji priporočili za varstvo in pomoč skozi ves dan.

Navdušen jutranji pozdrav, himna kolonije z gibi rok in nog, nas je pripravila na delo po skupinah.

Število otrok se je povečalo ko so se pridružili mladci in mladenke, ki so bili v Mendozi ter nato tudi otroci, ki

so bili v Kordobi. Kolonija je štela skupaj 95 članov razdeljeni v šest skupin:

1. MUCKE - 3 in 4 leta ter 2. PUME - 5 in 6 let je vodila ga. Marija Zupanc Urbančič s pomočjo Nataše Urbančič in Lučke Marinčič.

3. PANTERJE - 7 in 8 let je vodila ga. Nadja Kržišnik Samsa s pomočjo Nadje Miklič.

4. LEOPARDE - 9 in 10 let je vodil g. prof. Matjaž Marušič s pomočjo Erika Oblak.

5. TIGRE - 11 in 12 let in 6. LEVE - 13 in 14 let je imel na skrbi voditelj kolonije, g. prof. Jure Urbančič, katere mu je pomagal Tonči Oblak.

Ves dan so se vrstile razne dejavnosti v stiku z naravo; najljubše za otroke je bilo kopanje v bazenu, posebno skoki v vodo s skalalne deske. Imeli smo tudi učenje po nivojih v raznih tehnikah. Ko so imeli najstarejši športne ure nogometa, odbojke, rokomet in softballa so se najmlajši zabavali, lovili, iskali in rajali v krogu.

Vsak teden smo imeli tudi izredne dejavnosti :

- **Božičnica:** Priprava jaslic in božičnih okrasov ter molitev in petje ob njih, kot priprava na ta praznik.

- **Ob koncu leta 2007** smo skupaj nazdravili in si želeli vse najboljše za novo leto.

- **Obisk sv. Treh Kraljev**, ki so obdarili otroke in jih spodbujali k prijateljstvu, pridnosti, ubogljivosti in ljubezni do slovenskega jezika.

- **Tedensko smo tekmovali** na zemlji, v zraku in v vodi razdeljeni v štiri letne čase označene v štirih barvah (zelena, rdeča, rumena in modra). Vrstile so se zanimive igre: plezanje po vrvicah, hoja po mostovih, in druge.

- **Kermesse v naravi:** v pripravi najstarejših članov kolonije in z nagradami za vse otroke.

- **Otroško taborjenje**, ki se ga je udeležilo 69 članov in je potekalo v postavljanju šotorov, pripravi jedil, peki kruha in pripravi slaščic, kopanju, dnevnih in nočnih igr, okrasitvi jedil-

nice ter v nastopih in petju ob kresu. Ob nočnem svitu smo celo igrali nogomet; bilo je nepozabno.

- **Veselica v vodi**, na kateri smo staršem pokazali naše napredke v plavanju.

- **Zaključna prireditve z naslovom „Veseli cirkus v naravi“.**

Veliki šotor je vabil k nastopu naših članov: po mimohodu vseh nastopajočih so se vrstile predstave - pajaci (najmlajši), čarodeji (panterji), akrobati (leopardi in mlajši tigri) ter plesalke in telovadci (najstarejši). Za tem so se otroci po skupinah predstavili s pesmijo in značilnim grbom. Po večerji smo po družinah razdelili spominčke, diplome, ter se poslovili s skupno pesmijo in zahvalno molitvijo pred Marijino kapelico.

Ponovno smo si ob začetku nadeli cilje, da bi čim lepše preživeli prosti čas počitnic in bi radi tako izpolnili to kar pravi naša himna:

„Nove prijatelje pridobili,
prav veselo
in iskreno
se med sabo radi imeli...“

j in m.

DRUŽINSKO SREČANJE

Bajdovi bratranci

V soboto, 23. februarja smo doživeli zelo srečen družinski dogodek. Po mnogih letih, ko nas je življenje peljalo po različnih poteh, smo se zbrali bratranci Bajda, vnuki Petra in Angele Bajda in njihovi potomci že 4. in 5. generacije. Dobili smo se na kinti strica Pavelna. Dan je bil sončen, čeprav je prejšnje dni veliko deževalo; Bog se nas je usmilil in nam podaril lep dan, da smo ga vsi skupaj lahko uživali.

Okoli poldneva so začele prihajati družine z vsemi člani. Ko so prihajali so organizatorji vsakemu pripenjali mali letak (plakatek) z imenom, da smo se prepoznali med bratranci in njihovimi sinovi in vnuki (leta tečejo za vsakega ...). Bilo je veliko objemov in srečanj.

Vsi smo bili zelo veseli in navdušeni. Spominjali smo se na prejšnje čase, ko smo gledali slike našega daljnega otroštva. Kosilo je bilo zelo dobro organizirano, mize lepo pripravljene pod lipami, ki so nam podarile hladno senco. Kosilo je bilo okusno, pripravilo ga je zadevno podjetje. Tudi dobro torto smo imeli.

Družina Grebenc je ob koncu kosila podarila vsakemu bratrancu sliko poroke od starih staršev (lep spomin!)

Do sedaj družina šteje 164 članov; stari starši, 5 stričkov in 2 teti z njihovimi soprogi, 37 bratrancev, skoraj vsi poročeni, od tam naprej ... cel bataljon.

Na srečanje nas je prišlo 82 (zadovoljivo za prvič), bratrancev 25; drugi niso mogli priti. Ko smo se poslavljali so bili vsi srečni in zadovoljni,

da so prišli. Mnenje je bilo, da bi se zopet dobili vsaj čez eno leto, z upanjem, da prihodnjič pridejo vsi, ki sedaj niso mogli.

Za organizacijo se bi rada zahvalila vsem, ki so toliko naredili za ta dogodek: Heleni, Snežni in Bibi, delo, ki pomeni zbrati vse podatke za rodovnik, ki ga je pripravil Nesti, osebna vabila, organiziranje kosila in vse ostalo, da smo preživeli tako lep dan.

Gabi Bajda Križ

Naše prireditve
v letu 2008

Na prvi letošnji seji Medorganizacijskega sveta, ki je potekala 14. marca v prostorih Slovenske hiše, so prisotni predsedniki in delegati potrdili program prireditev naše skupnosti za letošnje leto. Tukaj ga objavljamo v vednost vseh rojakov, da bodo lahko pravočasno predvideli udeležbo na raznih srečanjih po Domovih.

27. 3. Koncert Perpetuum Jazzile v San Justu
30. 3. Misijonska veletombola —/— Občni zbor v Slomškovem domu

1. 4. Koncert Perpetuum Jazzile v teatro ND/Ateneo

5. 4. Članska večerja v Slomškovem domu

6. 4. Tombola na Pristavi

12. 4. Članska večerja v Slomškovem domu —/— Ples RASTi v San Justu

13. 4. Občni zbor v Našem domu —/— Kosilo ZSMŽ San Justo —/— Občni zbor na Pristavi in člansko kosilo. —/— Občni zbor v San Martinu

26. 4. Večerja in koncert v San Martinu

27. 4. Občni zbor Zedinjene Slovenije
1. 5. Skupni mladinski športni dan v Slovenski vasi

3. 5. Jesenski ples v Slomškovem domu

4. 5. 48. Obletnica v Carapachayu

11. 5. Romanje v Luján

17. 5. 39. Pevsko glasbeni večer SDO/SFZ

18. 5. 48. Obletnica v San Martinu

25. 5. Žegnanje v Slovenski hiši

1. 6. Spominska proslava žrtev vojne in revolucije

8. 6. Procesija sv. Rešnjega Telesa

15. 6. Očetovski dan

22. 6. Krajevne Domobranske ali po dogovoru

28. 6. Praznik slovenske državnosti

5. 7. Igra v Slomškovem domu

6. 7. Proslava šolskih otrok v čast sv. Alojziju —/— Koline v Hladnikovem domu

12. 7. Ponovitev igre v Slomškovem domu

13. 7. Mladinski dan v San Martinu

20. 7. Prijateljski asado za Madagaskar v Našem domu v San Justo

27. 7. Srečanje molivk in molivcev Živega rožnega venca —/— Srečanje slovenskih folklornih skupin v Našem domu v San Justu

3. 8. 56. Obletnica Hladnikovega doma

9. 8. Ob taktu barv VI v San Martinu

10. 8. Mladinski dan v Slomškovem domu

16. 8. Gledališka predstava „Anžetov norček“ v Slovenski hiši

17. 8. Romanje v Lourdes

18. 8. Gledališka predstava „Anžetov norček“ v Slovenski hiši

23. 8. Cafe-koncert na Pristavi

24. 8. Obletnica Rožmanovega doma

31. 8. Mladinski dan v Carapachayu

6. 9. Koncert „Miline“ na Pristavi

7. 9. Dan Zveze slovenskih mater in žena —/— Sv. maša za Rupnika, Hacina in sodelavce

14. 9. Mladinski dan v Našem domu v San Justo

21. 9. 47. Obletnica Slomškovega doma in 53. SLOVENSKI DAN

27. 9. Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku —/— Septemberfest v San Martinu

28. 9. Mladinski dan v Slovenski vasi

3.10./5.10. Duhovne vaje za žene

4. 10. Tombola v San Martinu

5. 10. Mladinski dan na Pristavi —/— 80. Obletnica pri Svetogorski Mariji

12. 10. 52. obletnica v Našega doma v San Justu

18. 10. 50. obletnica Jurčičeve šole v Carapachayu

19. 10. Materinski dan

24./26.10. Duhovne vaje za može

26. 10. 41. Obletnica na Pristavi

9. 11. Zvezni mladinski dan

15. 11. Zaključek STRMB

22. 11. Rifa v Našem domu v San Justo

23. 11. Nedelja Kristusa Kralja

7. 12. Sveta maša in kosilo v Rožmanovem domu

8. 12. Prvo sveto obhajilo

13. 12. Veselica narodnih plesov na Slovenski pristavi

14. 12. Duhovna obnova za žene —/— Božični koncert v San Martinu

21. 12. Duhovna obnova za može

24. 12. Božična polnočnica

31. 12. Silvestrovanja

OPOZORILO: Po večkrat ponovljenem sklepu Medorganizacijskega sveta, na dan obletnic krajevnih slovenskih domov, domobranske proslave državnega praznika, žegnanja in misijonske Tombole NE SME BITI DRUGIH PRIREDITEV

NOVICE IZ SLOVENIJE

VESELJE V NUKU
Ravnatelj Narodne in univerzitetne knjižnice (NUK) Lenart Šetinc in vodja rokopisne zbirke v NUKa Mihael Glavan na časnikarski konferenci nista mogla skriti navdušenja nad novo pridobitvijo, izvirnim izvodom knjige „Noviga testamenta posledni dejl“ Primoža Trubarja. Pot do knjige je bila zapletena in skrivnostna, je poročal Glavan. NUK je knjigo odkupila od zbiratelja v Jeruzalemu.

GRKI ZA SLOVENSKO BORZO?
Skupina Hellenic Exchanges želi prevzeti Ljubljansko borzo, ta pa bi po prevzemu postala pomemben kapitalski center v vzhodni in srednji Evropi. Grki bi Ljubljanski borzi pomagali z „know howom“, predvsem na področju pridobivanja tujih vlagateljev, je na časnikatrski konferenci povedal prvi mož Hellenic Exchanges Spyros Capralos. Družba Hellenic Exchanges Group, znotraj katere deluje tudi največja grška borza, atenska borza, bi s partnerskim povezovanjem z Ljubljansko borzo - Grki podpirajo tudi, da del lastništva ostane v rokah Slovencev - lahko bistveno pripomogla k razvoju Ljubljanske borze.

TUDI SLOVENIJA IMA MULTINACIONALKE
Na lestvici največjih slovenskih multinacionalnih nefinančnih podjetij leta 2007, ki jo je predstavil Center za mednarodne odnose na ljubljanski fakulteti za družbene vede, so prva mesta zasedla Mercator, Gorenje in Krka. Slovenske multinacionalke so v primerjavi s tujimi majhne, a rasteče, je povedal profesor Marjan Svetličič. Na lestvici Top 25 slovenskih multinacionalnih nefinančnih podjetij so se glede na vrednost sredstev v tujini v letu 2006 za njimi uvrstili Droga Kolinska, Petrol, Merkur, Intereuropa, Helios, Iskra Avtoelektrika, Elan, Unior, Lesnina, Kolektor Group, Prevent, Trimo, Viator&Vektor, Hit, Jub, Hidria, Perutnina Ptuj, Kovintrade, Era, Eti Elektroelement, Alpina in Kompas.

OBVESTILA

SREDA, 26. marca:
Učiteljska seja voditeljic osnovnih šol, ob 20. uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 27. marca:
Slovenska vokalna skupina „Perpetuum jazzile“ v Našem domu San Justo ob 21. uri.
SOBOTA, 29. marca:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Koncert Marka Finka, na Slovenski Pristavi, ob 20. uri.
NEDELJA, 30. marca:
Misijonska veletombola v Slovenski vasi.
Občni zbor v Slomškovem domu po sv. maši
TOREK, 1. aprila:
Slovenska vokalna skupina „Perpetuum jazzile“ v teatru ND/Ateneo ob 21. uri.
ČETRTEK, 3. aprila:
Veleposlaništvo R.S. v Buenos Airesu vabi na koncert Slovenske pesmi in glasbe, v Teatro Coliseo (M. T. de Alvear 1125), v Buenos Airesu, ob 20. uri.
SOBOTA, 5. aprila:
V Slomškovem domu ob 20,30 uri članska večerja
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Razgovor z Jožetom Novakom o Kosovu, v okviru ciklusa sestankov za visokošolce; ob 20. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 6. aprila:
Tradicionalna tombola na Pristavi ob 15. uri.
SOBOTA, 12. aprila:
Rast XXXVII vabi na zabavni večer.
NEDELJA, 13. aprila:
Občni zbor v Našem domu San Justo. Nato kosilo krajevne Zveze mater in žena.
Občni zbor na Pristavi.
Občni zbor v San Martinu.
SOBOTA, 19. aprila:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 24. aprila:
42. občni zbor Zveze slovenskih mater in žena, ob 16. uri v Slovenski hiši. Vljudno vabljene.

Doktorat pri 88. letih

Na fakulteti za filozofijo, zgodovino in slovstvo univerze El Salvador v Buenos Airesu, je **prof. Nadislava Laharnar** uspešno branila svojo tezo, prejela oceno 10, in tako pri 88. letih osvojila doktorat. Nadvse zanimiva je tudi snov doktorske teze: „Enotnost, identiteta in integracija evropske celine“. Dr. Laharnar je trdila, da sta nedavna proglasitev sv. bratov Cirila in Metoda za sozavetnika Evrope (1985) in razširjanje EU na Vzhod (2004), v luči današnjega procesa evropske integracije dva stvarno močno povezana dogodka. Vzhod in Zahod namreč v bistvu izhajata iz istih kulturnih korenin, čeprav ne nujno v časovnem vzporedju.

PISALI SMO PRED 50 LETI

DA BI NAS POZNALI
Kolikokrat se je že mnogim Slovencem v Argentini primerilo, da so se zapletli v pogovor z domačini o slovenskem narodu: kdo smo, od kje smo, kaj pomenimo - in da ne bi pri tem naleteli na popolno nepoznanje našega naroda. ...
Zakaj je ravno naš narod tako malo poznan v svetu? Res je, da smo majhen narod, ki nima vojaške osvojevalne zgodovine kot drugi večji narodi, ki se gospodarsko ne more primerjati z drugimi, ki z denarno silo dejansko svet obvladajo, in ki se tudi na mnogih drugih poljih ne more kosati z ostalimi številnejšimi in močnejšimi narodi.
In vendar se ravno ta naš mali slovenski narod odlikuje v tolikih dobrih potezah, da mu prav gotovo, če upoštevamo njegovo majhno število, gre mesto med prvimi. Slovenska delavnost, poštenost, prosveta, kultura, socialni razvoj in politična zrelost so na tako visoki stopnji, da se malo kateri narodi lahko z njo primerjajo.
Nepismenih ni bilo v Sloveniji, naše šolstvo je odlično organizirano od mreže ljudskih šol pa do univerze, ljudska prosveta s knjižnicami, pevskimi zbori, igralskimi odri in športom je zajela tudi najoddaljeneše gorske vasi.

...
Lepota slovenske zemlje, od visokih planin, preko gor in ravnin, potočkov, rek, jezer in morja, gozdov, polj in trat - koroška jezera, štajerske gorice, gorenjske planine, prekmurske ravnj, dolenski hribčki, notranjski gozdovi, kraške podzemskie lepote, sončna Gorica in prelepa tržaška obala, - kje na svetu je toliko lepot nakopičenih na tako majhnem prostoru?

Zakaj je torej Slovenija tako malo poznana? - Deloma je tudi naša krivda. Ne moremo pričakovati, da se bodo tujci začeli učiti slovenščine, da bodo lahko v našem jeziku spoznavali našo zgodovino in naše razmere. ...

Društvo Slovencev je zato sklenilo, da ob svoji desetletnici izda knjigo v španskem jeziku o Slovenijih. Pri sestavi in urejanju knjige sodelujejo naši najboljši strokovnjaki. ...

Ing. Albin Mozetič
predsednik Društva Slovencev

CIUDADELSKI ODER PRIČEL SEZONO
Preteklo nedeljo je bila prva predstava Ciudadelskega odra v tej sezoni. V režiji g. Špeha je bila uprizorjena drama Stanka Kocipra Šentjurjevske provizor in sicer v cerkveni dvorani v Ciudadeli.
To je drama iz Šentjurjevske fare v Slovenskih goricah, ki prikazuje duševne profile nekaterih faranov (Korenjak, Kocen, kot zastopnika mogočnih), na drugi strani pa ponižno in dobrotno dušo provizorja Antona Trpina, ki vse odpušča in križe ter trpljenje vdano na svoja ramena vzame ter sodbo in obsodbo Boga prepušča. Ob straneh teh glavnih spoznamo širše okolje: viničarski svet, ki je tako značilen za vinorodne štajerske kraje, in njegovo revščino. ...
-jck

OSEBNE NOVICE
Družinska sreča. V družini g. **Milana Godca** in njegove žene ge. **Marije** v **Bariločah** se je rodil sinček Edgard. Srečnim staršem naše čestitke.

Svobodna Slovenija, 27. marca 1958 - št. 13

OSEBNE NOVICE

Smrt
V Ramos Mejia je umrl **Ivan Uštar** (77); v Adroguaju pa **Tomaž Hostnik** (55).
Naj počivata v miru!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI	
26. marca 2008	
1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,56 US dolar
1 EVRO	1,59 KAD dolar
1 EVRO	5,04 ARG peso

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Lojzka Frančič Berdenova, Andrej Fink, Majda Nemanič, Stane Snoj, Marija Zupanc Urbančič, Jure Urbančič in Gabi Bajda Križ.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

POLÍTICA
El primer ministro esloveno Janez Janša defendió los pasos del gobierno en lo referido a las relaciones con Croacia. En sus respuestas ante el Parlamento esloveno el 25 de marzo, aseguró que el gobierno defenderá los intereses de Eslovenia con todos los recursos legítimos que le corresponden y que a pesar de que Croacia en contadas ocasiones rompió el acuerdo, ninguna acción unilateral croata quedó sin su correspondiente respuesta. (Pág. 1)

ESTAREMOS EN RED...
La Oficina para los eslovenos por el mundo, junto con cuatro organizaciones relacionadas con los eslovenos fuera de los límites geográficos de Eslovenia, proyectan abrir un portal en Internet antes del verano Europeo, según declaraciones del secretario de estado Zorko Pelikan. El objetivo principal del proyecto es que los eslovenos de cualquier parte del mundo obtengan respuestas más rápidas a sus preguntas y dudas. Las organizaciones son: Svetovni slovenski kongres, Slovenska izseljenska matica, Slovenija v svetu y Rafaelova družba. Por otro lado, con relación a la revista Moja Slovenija, deberá analizarse la distribución de las revistas ya que el número de suscriptores ha descendido. Finalmente, la Oficina para los eslovenos por el mundo deberá presentar un análisis pormenorizado de la distribución de sus recursos, para ser revisado. (Pág. 1)

LA ISLA DE BLED
Desde 1992 la parroquia local está tratando que la isla de Bled le sea devuelta. El terreno fue nacionalizado durante el comunismo. Los pasos en los tribunales eslovenos no han dado buenos frutos y ahora la parroquia presentará el caso ante la Corte europea en Estrasburgo. El problema es que la nacionalización de 1946 fue seguida por el nombramiento del lugar como patrimonio natural y cultural en 1949. Hasta tanto no se resuelva la situación, la parroquia es la gestora del lugar. Muchos consideran que por esto la isla está perdiendo terreno como punto turístico. (Pág. 1)

PAHOR EL MÁS VENDIDO
Según las estadísticas del diario La Stampa, en su suplemento Tuttolibri del 1º de marzo, entre el 18 y el 24 de febrero Boris Pahor obtuvo el segundo puesto en cantidad de libros vendidos por su novela *Nekropoli*. En el primer puesto figura un libro de Daniel Pennac. Esta es la primera vez en la historia que un escritor esloveno figura en la lista, que se publica hace ya 32 años.

En Italia han descubierto así una novela, que fue publicada en idioma esloveno en 1967. *Nekropoli* fue luego traducida al francés en 1990, al inglés en 1995, al alemán en 2001 e incluso al esperanto. La razón del tardío descubrimiento fue que ninguna editorial italiana quiso imprimirla. El escritor respondió en una entrevista a la televisión italiana la razón de la ‘demora’ sin tapujos: porque Trieste debe ser “italianissimo”, por ello desde allí no debía surgir ninguna noticia sobre el mundo no italiano. ¡Ni qué hablar de los eslovenos de Trieste! (Pág. 2)

VACACIONES DE VERANO
La colonia de vacaciones eslovena “Amigos en la naturaleza” reunió desde el 18 de diciembre a chicos de Morón, Ramos Mejía, San Martín y San Justo. Todos los martes, miércoles y jueves, los 95 chicos se divirtieron a lo grande. Estuvieron divididos en grupos según las edades y realizaron numerosas actividades relacionadas con la naturaleza y la vida al aire libre. La pileta, fue sin duda ¡lo mejor! Juntos prepararon el pesebre, despidieron el año 2007, tuvieron la visita de los Reyes Magos, competencias, kermés, campamentos y el cierre de lujo al estilo circense. (Pág. 4)

NOCHE DE MUSICA
Con motivo de la presidencia eslovena de la Unión Europea, la embajada de Eslovenia invita a todos los eslovenos y sus amigos al concierto de música clásica y tradicional eslovena. Del evento participarán la Camerata Bariloche, el solista Marcos Fink y el coro esloveno de San Justo. La cita es el jueves **3 de abril a las 20 horas** en el **Teatro Coliseo**, M. T. de Alvear 1125. Las entradas son gratuitas y pueden adquirirse en los centros eslovenos y en la embajada de Eslovenia.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 150, pri pošiljanju po pošti \$ 190, Bariloche \$ 175; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**
Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilko.com.ar**

Correo Argentino
Suc. 7

FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211

R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpodelago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

PORAVNAJTE
NAROČNINO!

• VEČERJA

• PLES

• ORKESTER

• DJ

12. aprila (zvečer)

PRIPRAVI SE!

RAST XXXVII

Nogometna ekipa

“Zedinjena Slovenija”

vabi fante od 15. leta dalje k sodelovanju.

Treningi bodo vsak četrtek od 20. do 22. ure na igriščih v “Open Park”, (Rincon 3170, San Justo). Prvi letošnji trening bo v četrtek 27. marca (se dobimo ob 20. pri vhodu). V primeru dežja ne odpade. Za nadaljne informacije pokličite na tel: 156052-8809 (Janez Urbančič) ali 4659-2060 (Marko Vomberger)

CONVOCATORIA

SOCIEDAD COOPERATIVA NUESTRO HOGAR LTDA.

MATRICULA Nº 3939

Domicilio legal: Tucumán 1429-9º “A” – 1050 Capital Federal

De conformidad con lo previsto por el Estatuto Social y atento lo normado por el art. 47 y ccdtes. De la ley Nº 20.337, convocase a los asociados a la Asamblea General Ordinaria para el día 13 de Abril de 2008 a las 10.00 hs., en su sede social de calle Hipólito Irigoyen 2756 de San Justo, Pdo. La Matanza, Pcia. De Buenos Aires.

ORDEN DEL DIA

1. Designación de dos asociados para suscribir el Acta de Asamblea, conforme al Estatuto Social.

2. Elección de dos asociados para el escrutinio de votos.

3. Consideración de Memoria, Inventario, Balance general, Estado, Anexos e Informe del Síndico correspondiente al 51 ejercicio económico cerrado al 31 de Diciembre de 2007.

4. Elección de dos asociados para consejeros titulares por el término de tres años.

5. Elección de cinco asociados para consejeros suplentes por el término de un año.

6. Elección de Síndico titular y Síndico suplente por el término de un año.

Buenos Aires, 10 de Marzo de 2008

CONSEJO DE ADMINISTRACION

TATIANA MODIC KRZISNIK

Secretaria

MARIA MALAVASIC CASSULLO

Presidenta

CONVOCATORIA

CENTRO ESLOVENO NAS DOM ASOCIACION CIVIL

MATRICULA Nº 30230

Domicilio legal: Hipólito Yrigoyen Nº 2756 – San Justo- La Matanza

De conformidad con lo previsto por el Estatuto Social y atento lo normado por el art. 47 y ccdtes. De la ley Nº 20.337, convócase a los asociados a la Asamblea General Ordinaria para el día 13 de Abril de 2008 a las 10.00 hs., en su sede social de calle Hipólito Irigoyen 2756 de San Justo, Pdo. La Matanza, Pcia. De Buenos Aires.

ORDEN DEL DIA

1. Designación de dos asociados para suscribir el Acta de Asamblea, conforme al Estatuto Social.

2. Elección de dos asociados para el escrutinio de votos.

3. Consideración de Memoria, Inventario, Balance general, Estado, Anexos e Informe del Síndico correspondiente al 51 ejercicio económico cerrado al 31 de Diciembre de 2007.

4. Elección de dos asociados para consejeros titulares por el término de tres años.

5. Elección de cinco asociados para consejeros suplentes por el término de un año.

6. Elección de Síndico titular y Síndico suplente por el término de un año.

Buenos Aires, 10 de Marzo de 2008

CONSEJO DE ADMINISTRACION

TATIANA MODIC KRZISNIK

Secretaria

MARIA MALAVASIC CASSULLO

Presidenta

Veleposlanik Republike Slovenije,

prof. Avguštin Vivod

vljudno vabi vse rojake in argentinske prijatelje

na osrednji dogodek ob slovenskem predsedovanju Evropski Uniji

Koncert slovenske pesmi in glasbe

v izvedbi Camerate Bariloche, solista Marka Finka in Mešanega pevskega zbora San Justo

v Teatro Coliseo, Marcelo T. de Alvear 1125, Buenos Aires

v četrtek, 3. aprila 2008 ob 20. uri.

Vstopnice so brezplačne in so na voljo v slovenskih domovih in društvih ter na Veleposlaništvu RS v Buenos Airesu.

TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI

V NEDELJO, 6. APRILA, OB 15. URI

1. dobitek: pomivalni stroj za kuhinjsko posodo

2. dobitek: zmrzovalna skrinja

3. dobitek: klimatska naprava (aire acondicionado) split

in še veliko drugih bogatih dobitkov

Tablice v predprodaji po znižani ceni.

Pričakujemo Vas!

„Počivali bomo in videli; vedeli bomo in ljubili; ljubili bomo in molili na koncu, ki ni konec.“

Sv. Avguštin

V globoki žalosti sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je na veliki četrtek, 20. marca, v 55. letu starosti, zapustil naš preljubi mož, očka, sin, stric in dedek

TOMAŽ HOSTNIK

Žalujoči:

žena: Marjetka S. Stariha Hostnik

otroci: Naci z ženo Natalio, Gabi, Martin, Marjan, Ani in Aleš;

vnuk Niko;

starša Tone in Anca Hostnik roj. Osterc;

sestra Darja z družino;

svaka Miha Stariha z družino in Andrej Stariha z družino;

svakinja Marjanca Stariha in mož Pavel Osterc z družino;

ter ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija

„Gospod, v tvoje roke izročam svojo dušo, zvesti Bog, ti me osvobodi.“

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 20. marca po kratki in hudi bolezni mirno zaspal v Gospodu njegov služabnik, naš ljubi in dobri mož, ata, stari ata, brat, stric in svak

IVAN UŠTAR

Na veliki petek smo ga položili v grob na pokopališče San Justo, kjer čaka večnega vstajenja.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste zanj molili, darovali cvetje, se od njega poslovili in nam stali ob strani ob tem hudem udarcu. Še posebna zahvala župniku Francitu Cukjatiju za podelitev zakramentov za umirajoče, molitev ob krsti in vodstvo pogreba, in Danijelu Vrečarju SDB za molitev ob krsti, tolažilne besede ter sovodstvo pogreba.

Ostal nam bo v lepem spominu. Priporočamo ga v molitev.

Žalujoči:

žena Pavla;

sinova Ivko in Pavle;

snahi Lučka in Graciela;

vnuki Martin, Marijana, Nicolás in Ezequiel;

brat France z družino;

sestre Micka, Fanika in Tonka z družinami;

svakinja Nežka vd. Vesel z družino

ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Moravče.